

Anmeldte

Sendt via e-Boks

A F G Ø R E L S E

Ved e-mail af 6. november 2017 til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (nævnet) oversendte institutionen (institutionen) en anmeldelse indgivet af anmelder (anmelder) vedrørende anmeldte (anmeldte).

Anmelder påstår, at anmeldte har handlet videnskabeligt uredeligt og gør gældende, at anmeldte i følgende videnskabelige artikel:

- Artikel A (herefter: Artikel A)

har plagieret anmelders videnskabelige arbejde:

- Artikel B (herefter: Artikel B)

Anmeldte påstår, at han ikke har handlet videnskabeligt uredeligt og gør navnlig gældende, at han ikke har plagieret forsætligt, og at de kopierede passager i anmeldtes Artikel A udgør en relativt mindre krænkelse.

Nævnets Resultat

Nævnet for Videnskabelig Uredelig har truffet afgørelse om, at anmeldte har handlet videnskabeligt uredeligt, idet han i Artikel A forsætligt har plagieret anmelder ved at tilegne sig anmelders tekst i Artikel B uden retmæssig kreditering, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, i lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. (herefter loven).

Afgørelsen er truffet enstemmigt af landsdommer, professor, dr.jur. Jens Hartig Danielsen (formand), forskningsdirektør, ph.d. Ole Kirk, professor, dr.jur. Helle Bødker Madsen, professor, dr.med. Jørn Hounsgaard, professor, ph.d. Dorte Hammershøi, professor, ph.d. Anne-Mette Hvas, professor, ph.d. Hanne Andersen og chefkonsulent, ph.d. Anders Smith.

Nævnets afgørelse er begrundet nedenfor.

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

11. december 2018

Kontakt til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed sker via:
Sekretariatet for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Styrelsen for Forskning og Uddannelse

Bredgade 40
1260 København K
Tel. 3544 6200
Fax 3544 6201
Mail sfu@ufm.dk
Web www.ufm.dk

CVR-nr. 1991 8440

Ref.-nr.
17/063430

Anmeldelsen om videnskabelig uredelighed, anmeldtes bemærkninger hertil og institutionens redegørelse i sagen

Anmelder har til støtte for anmeldelsen navnlig anført, at anmelder i januar 2013 indsendte manuskriptet til Artikel B til tidsskriftet (tidsskrift), og at anmeldte evaluerede manuskriptet positivt, men at det blev afvist af tidsskriftet. Endvidere har anmelder anført, at hun i august 2014 opdagede, at store dele af hendes tekst fra manuskriptet til Artikel B var anvendt i et "working paper" forfattet af anmeldte. Anmelder konfronterede anmeldte med dette, men anmeldte benægtede at have anvendt anmelders tekst og sendte hende et kapitel fra en kommende bog til gennemlæsning. Anmelder har anført, at bogens kapitel ligeledes indeholdt kopieret tekst fra Artikel B. Anmelder har desuden anført, at bogen efterfølgende blev undersøgt af institutionen, som konkluderede, at der var tale om et alvorligt tilfælde af plagiering, og at dette førte til en rensset udgave af bogen. Endelig har anmelder anført, at hun i maj 2017 opdagede, at anmeldte havde publiceret Artikel A, og at artikel A næsten er identisk med det tidligere nævnte "working paper" og indeholder tekst fra anmelders manuskript til Artikel B.

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Anmeldte har heroverfor navnlig anført, at han ved et enkelt uheldigt tilfælde, der resulterede i 2 publiceringer, for 5 år siden plagierede anmelder, idet anmeldtes "working paper" og Artikel A er det samme. Endvidere har anmeldte anført, at det er rigtigt, at han ikke på tilstrækkelig måde har krediteret anmelders arbejde, og at der er tale om, at dele af anmeldtes arbejde ligger for tæt op ad Artikel B, og at visse passager næsten er identiske i ordvalg. Dette skyldes forsømmelse fra anmeldtes side, og han burde have været grundigere i redigeringen af artiklen. Desuden har anmeldte anført, at de kopierede passager fra anmeldtes Artikel A udgør 8,6 % af anmelders manuskript. Anmeldte har endelig anført, at han nu er pensioneret og ikke længere har nogen formel tilknytning til institutionen.

Institutionen har i forbindelse med sagens oversendelse til nævnet anført, at det er institutionens vurdering, at anmeldtes anvendelse af ca. 3 siders tekst kopieret fra anmelder i stort set uændret form og uden kildeangivelse under alle omstændigheder må anses for at være begået groft uagtsomt, hvorfor der som udgangspunkt er tale om plagiering, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 1.

Retsgrundlag

Sagen er afgjort i henhold til lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. (loven), jf. dennes § 27, dog således at det ved afgørelsen anvendte uredelighedsbegreb svarer til det, som var gældende på tidspunktet for publiceringen af det omhandlede videnskabelige produkt, jf. bemærkningerne til lovens § 27, stk. 4, jf. lovforslag nr. L 117 af 25. januar 2017.

Det fremgår af lovens § 4, stk. 1:

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed behandler sager om videnskabelig uredelighed i videnskabelige produkter.

Videnskabelig uredelighed er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 1:

I denne lov forstås ved:

Videnskabelig uredelighed: Fabrikering, forfalskning og plagiering, som er begået forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskning.

Plagiering omfatter efter lovens § 3, stk. 1, nr. 4:

Plagiering: Tilegnelse af andres ideer, processer, resultater, tekst eller særlige begreber uden retmæssig kreditering.

Det fremgår af lovens § 3, stk. 2, nr. 1:

Videnskabelig uredelighed, jf. stk. 1, nr. 1, omfatter ikke

1) tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen.

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

Af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 2, nr. 1, jf. lovforslag nr. L 117 af 25. januar 2017, fremgår:

Efter bestemmelsens nr. 1 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Med forslaget videreføres bagatelgrænsen i forhold til videnskabelig uredelighed, som er indeholdt i gældende rets definition af videnskabelig uredelighed, hvorefter kun alvorlige brud på god videnskabelig praksis omfattes af definitionen, og i den gældende bekendtgørelse om UVVU, hvorefter UVVU kan henlægge sager, hvor den konstaterede videnskabelige uredelighed kun har haft ringe betydning for det videnskabelige budskab i produktet. Tilfælde af ringe betydning forventes eksempelvis at omfatte plagiering af ubetydelige passager i metodeafsnit og lignende og helt perifere fabrikeringer eller forfalskninger af mindre omfang, som ikke har indvirkning på den udførte forskning. Sådanne tilfælde kan efter omstændighederne behandles af den relevante forskningsinstitution som tvivlsom forskningspraksis, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 5, og § 19. Det foreslås, at bagatelgrænsen ikke kun relaterer sig til det videnskabelige budskab i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører, idet der kan være fabrikering, forfalskning eller plagiering i eksempelvis metodegrundlaget eller analyser i produktet, som ikke nødvendigvis påvirker det videnskabelige budskab. På tilsvarende vis er definitionen af videnskabelig uredelighed efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, ikke begrænset til kun at vedrøre forhold, der påvirker det videnskabelige budskab i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører.

Anmeldtes Artikel A er publiceret i 2013. De dagældende regler om videnskabelig uredelighed var udstedt i medfør af lov om forskningsrådgivning m.v., jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1064 af 6. september 2010, og af bekendtgørelse nr. 306 af 20.
april 2009 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, § 2, nr. 5, frem-
gik følgende:

Ved videnskabelig uredelighed forstås: Forfalskning, fabrikering, plagiering og andre alvorlige brud på god videnskabelig praksis, som er begået forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskningsmæssige resultater. Omfattet af videnskabelig uredelighed er bl.a.

...

5) Plagiering af andres resultater eller publikationer

Nævnets vurdering af sagen

Nævnet har ved sin vurdering af sagen lagt vægt på, at det fremgår af sagens oplysninger, at anmeldte havde læst og vurderet anmelders manuskript til Artikel B, før han publicerede sin Artikel A. Nævnet finder, at det er en skærpende omstændighed, at anmelders Artikel B ikke var offentliggjort, da plagieringen fandt sted. Desuden har nævnet lagt vægt på, at anmeldte før publiceringen af Artikel A var gjort opmærksom på, at et "working paper" og et udkast til en bog forfattet af anmeldte indeholdte dele af anmelders manuskript til Artikel B. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at Artikel A indeholder ordrette gentagelser og lettere omskrivninger af dele af teksten fra anmelders manuskript uden retmæssig kreditering af anmelder, og at gentagelserne og omskrivningerne, der udgør ca. 2 sider i anmeldtes artikel på ca. 16 sider, har en sådan karakter eller omfang, at de ikke kan karakteriseres som værende af ringe betydning, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 1. Endelig har nævnet lagt vægt på, at anmeldte ved publiceringen af Artikel A havde en betydelig anciennitet som forsker, og at han har erkendt, at han i Artikel A har plagieret noget af anmelders arbejde.

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

Nævnet finder herefter, at anmeldte med dele af Artikel A med forsæt har plagieret anmelders manuskript til Artikel B og dermed har handlet videnskabeligt uredeligt, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 4. Som konsekvens heraf har nævnet besluttet at orientere den berørte forskningsinstitution, institutionen, jf. lovens § 16, stk. 2, nr. 2.

Det kan ikke føre til en anden vurdering, at en ekstern ekspert i forbindelse med forskningsinstitutionens behandling af sagen har udtalt, at nogle "highlighted passages" i anmeldtes artikel A, der stammer fra anmelders Artikel B

could have been omitted without changing much of the overall argument and conclusions at all. This, of course, does not necessarily absolve reported party for plagiarism if that occurred. It only means that the highlighted text was not central to (anmeldtes) paper.

Nævnet bemærker med henvisning til lovens § 4, stk. 1, jf. § 11, at da det fremgik af anmeldelsen, der blev indgivet ved institutionen, at anmelderen påstod, at anmeldte havde plagieret hendes arbejde, og da anmeldelsen i øvrigt ikke forekom helt ugrundet, burde institutionen ikke have påbegyndt en egentlig behandling af sagen, før den blev oversendt til nævnet.

Klagevejledning

Denne afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lovens § 18.

Med venlig hilsen

Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

**Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed**